

Det foreslås, at retten til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ikke skal ophøre, hvis Arbejdsskadestyrelsens midlertidige udtalelse fastsætter erhvervsevnetabsprocenten til under 15, således at der ikke udløses en erhvervsevnetabsberstatning.

Beløb, der er udbetalt som midlertidig erhvervsevnetabsberstatning, skal ikke kunne kræves tilbagebetalt, selv om det senere viser sig, at der rent faktisk ikke lides et varigt erhvervsevnetab, som kan danne grundlag for en erhvervsevnetabsberstatning. På baggrund af praksis efter arbejdsskadesikringsloven må det imidlertid forventes, at langt de fleste sager om erhvervsevnetab vil kunne afgøres endeligt inden for 2 år. I praksis vil der således normalt blive ydet erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, indtil det er muligt endeligt at skønne over skadelidtes erhvervsevne.

Lovforslaget vil således medføre som den praktiske hovedregel, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste normalt højst udbetales i ca. 2 år, hvorefter der – hvis der må antages at være lidt et varigt erhvervsevnetab – ydes en foreløbig eller varig erhvervsevnetabsberstatning.

2) Efter erstatningsansvarslovens § 8 udmåles erhvervsevnetabsberstatning til børn og visse persongrupper, der udnytter erhvervsevnen på en måde, som ikke medfører erhvervsindtægt – f.eks. unge under (ulønnet) uddannelse – på grundlag af den medicinske méngrad. Dette kan i visse tilfælde medføre en højere erstatning, end hvis erstatningen blev fastsat på grundlag af en skønnet erhvervsindtægt, mens det i andre tilfælde medfører, at personer, der faktisk lider et væsentligt erhvervsevnetab, ikke får nogen erhvervsevnetabsberstatning, fordi méngraden er under lovens grænse på 15 procent. Som eksempel på de sidstnævnte tilfælde kan nævnes piske-møldsrømte personer.

Det foreslås, at særreglen i § 8 begrænses til kun at gælde for børn, for hvem det på grund af lav alder ikke er muligt at opstille en erhvervsprognose. Som aldersgrænse foreslås 15 år, idet det i almindelighed ikke er muligt at fastslå erhvervsevnetabet for børn, som endnu ikke har afsluttet deres grundskoleforløb. Beregningsmetoden foreslås også ændret, bl.a. således at erstatningen ikke længere udmåles som en procentdel af méngodtgørelsen, men i stedet beregnes ved at gange méngraden med en standardårsløn og herefter gange med kapitaliseringsfaktoren. Det

foreslås endvidere at nedsætte undergrænsen fra 15 til 5 procent mén, således at kun de absolut bagatelagte skader bliver undtaget. I de andre tilfælde, som er omfattet af den gældende bestemmelse, indebærer forslaget, at erhvervsevnetabsberstatningen fremover skal beregnes i overensstemmelse med lovens hovedregel, således at skadelidtes årsløn fastsættes skønsmæssigt som et udtryk for den økonomiske værdi af skadelidtes arbejdskraft på skadestidspunktet.

3) Det foreslås at udvide skadelidtes adgang til at få genoptaget sager om erstatning for varige følger (erhvervsevnetab og varigt mén), således at ikke kun ændringer i skadelidtes helbredstilstand kan begrunde, at sagen genoptages, og således at genoptagelsesadgangen også for de varige skaders vedkommende kommer til at svare til, hvad der følger af almindelige processuelle grundsætninger om materiel retskraft. Genoptagelse skal således efter forslaget været betinget af, at de faktiske omstændigheder ændrer sig væsentligt i forhold til dem, der blev lagt til grund ved sagens afgørelse. En ændret vurdering af erhvervsevnetabet, f.eks. fordi det viser sig, at den pågældende alligevel ikke kan bevare sin tilknytning til arbejdsmarkedet, vil dermed også kunne føre til genoptagelse. Dette vil styrke de generelle bestræbelser på at fastholde skadelidtes tilknytning til arbejdsmarkedet, idet de skadelidte ikke længere vil risikere at få forringet deres retsstilling, hvis de prøver at fastholde et arbejde, men efter få år må konstatere, at han eller hun alligevel ikke er i stand til at opretholde en væsentlig og varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

4) Det foreslås at indføre en ny regel, hvorefter der ved dødsfald i overensstemmelse med princippet i arbejdsskadesikringsloven ud over en eventuel forsørgertabsberstatning kan udbetales et overgangsbeløb til afdødes ægtefælle eller samlever eller efter omstændighederne til andre efterladte. Overgangsbeløbet foreslås fastsat til 108.000 kr. (pr. 1. januar 2001), ligesom efter arbejdsskadesikringsloven. Et sådant overgangsbeløb vil kunne dække de mere eller mindre dokumenterbare udgifter, der som regel er forbundet med en ægtefælles eller samlevers død, f.eks. udgifter til flytning, udgifter til bistand i hjemmet og begravelsesudgifter.

5) De tortgodtgørelsesbeløb, der i praksis udmåles ved sædelighedsforbrydelser mv., kan formentlig ofte opleves som urimeligt lave set i ly-